

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	15. maj 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 23. maj 2001 – dagsordenspunkt rådsmøde (retlige og indre anliggender og civilbeskyttelse) samt mødet i Det Blandede Udvalg med Norge og Island på ministerniveau den 28.-29. maj 2001 – vedlægges Indenrigsministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Indenrigsministeriet Dato: 10. maj 2001

Kontor: Internationalt kontor

J. nr.: 2001/7360-364

INM0105

Dagsordenspunkt 38): Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og rejse samt ulovligt ophold (EFT 2000/C 253/01)*^{*}

1. Indledning ^{*}

2. Indhold ^{*}

3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet ^{*}

4. Europa-Parlamentet ^{*}

5. Nærhedsprincippet ^{*}

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser ^{*}

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg ^{*}

Dagsordenspunkt 39): Resultattavle for gennemførelse af Amsterdam-traktatens bestemmelser om frihed, sikkerhed og retfærdighed [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)
4. Nærhedsprincippet [*](#)
5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)
6. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 40): Rådets direktiv om harmonisering af de økonomiske sanktioner, der pålægges transportvirksomheder, som beforder tredjelandsstatsborgere uden de nødvendige papirer ind på medlemsstaternes område* [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)
4. Europa-Parlamentet [*](#)
5. Nærhedsprincippet [*](#)
6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)
7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 41): Orientering om ulovlig indvandring via det vestlige Balkan [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)
4. Europa-Parlamentet [*](#)
5. Nærhedsprincippet [*](#)
6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)
7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 42): Kollektiv evaluering: Reviderede landerapporter om Polen og Estland [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)
4. Nærhedsprincippet [*](#)
5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)

6. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 43): Rådets direktiv om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse (KOM (2000) 303 endelig)[**](#) [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)
4. Europa-Parlamentet [*](#) [*](#)
5. Nærhedsprincippet [*](#)
6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)
7. Tidligere forelæggelser [*](#)

Dagsordenspunkt 44): Rådets direktiv om ret til familiesammenføring (KOM (1999) 638 endelig og KOM (2000) 624 endelig)[*](#) [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)
4. Europa-Parlamentet [*](#)
5. Nærhedsprincippet [*](#)
6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)
7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 45): Rådets konklusioner om statistik [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)
4. Europa-Parlamentet [*](#)
5. Nærhedsprincippet [*](#)
6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)
7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 46): Rådets konklusioner vedrørende kontrol af mindreårige ved medlemsstaternes ydre grænser [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)

4. Europa-Parlamentet [*](#)

5. Nærhedsprincippet [*](#)

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 47): HLWG - statusrapport [*](#)

1. Indledning [*](#)

2. Indhold [*](#)

3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)

4. Nærhedsprincippet [*](#)

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)

6. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 48): Udkast til Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT 2001/S 243)* [*](#)

1. Indledning [*](#)

2. Indhold [*](#)

3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)

4. Europa-Parlamentet [*](#)

5. Nærhedsprincippet [*](#)

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 49): Rådets konklusioner om oprettelse af et netværk af nationale forbindelsesofficerer med ansvar for indvandring med henblik på bekæmpelse af ulovlige migrationsstrømme gennem det vestlige Balkan [*](#)

1. Indledning [*](#)

2. Indhold [*](#)

3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)

4. Europa-Parlamentet [*](#)

5. Nærhedsprincippet [*](#)

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 50): Rådets forordning om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold (EFT/C 200/2000)* [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)
4. Europa-Parlamentet [*](#)
5. Nærhedsprincippet [*](#)
6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)
7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 51): Rådets konklusioner om det lokale konsulære samarbejde [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)
4. Europa-Parlamentet [*](#)
5. Nærhedsprincippet [*](#)
6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)
7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 52): Henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med SAR Hong Kong og SAR Macao om en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Hong Kong og Macao om tilbagetagelse** [*](#)

1. Indledning [*](#)
2. Indhold [*](#)
3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)
4. Nærhedsprincippet [*](#)
5. Lovgivnings- og statsfinansielle konsekvenser [*](#)
6. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg [*](#)

Dagsordenspunkt 53:) Rådets forordning om ajourføring af anneks 5, 6 og 13 i de fælles konsulære instrukser* [*](#)

Dagsordenspunkt 54): Etablering af et EUROBALTIC program for civilbeskyttelsessamarbejde i Østersø- og Barentsregionen inden for rammerne af handlingsplanen for den Nordlige Dimension [*](#)

1. Indledning og indhold [*](#)
2. Høring [*](#)
3. Nærhedsprincippet [*](#)
4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)
5. Tidligere forelæggelser [*](#)

1. Indledning [*](#)

2. Indhold [*](#)

3. Gældende dansk ret [*](#)

4. Høring [*](#)

5. Europa-Parlamentet [*](#)

6. Nærhedsprincippet [*](#)

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)

8. Tidligere forelæggelser [*](#)

Samlet aktuelt notat til brug for rådsmødet (retlige og indre anliggender og civilbeskyttelse) samt mødet i Det Blandede Udvalg med Norge og Island på ministerniveau den 28. – 29. maj 2001

Dagsordenspunkt 38): Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og rejse samt ulovligt ophold (EFT 2000/C 253/01)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1.

Indledning

Det franske formandskab har den 3. august 2000 fremsat et forslag til direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og rejse samt ulovligt ophold og et udkast til rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold.

Forslaget til direktiv fastlægger således, hvilke handlinger medlemsstaterne skal kriminalisere, mens forslaget til rammeafgørelse vedrører de strafferetlige sanktioner i forbindelse med menneskesmugling.

Forslaget til direktiv har hjemmel i afsnit IV, artikel 61, litra a, og artikel 63, nr. 3, litra b, i EF-traktaten og skal vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder efter vedtagelsen afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige deltagende medlemsstater.

Det fremgår af forslagets præambel, at der er tale om et direktivforslag til udbygning af Schengen-reglerne.

Danmark deltager i vedtagelsen af den tilhørende rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold. Rammeafgørelsen, der har hjemmel i søjle tre i artikel 29, artikel 31, litra e, og artikel 34, stk. 2, litra b, i EU-traktaten, skal vedtages af Rådet med enstemmighed.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 forventes forslaget drøftet med henblik på opnåelse af politisk enighed.

•

Indhold

Den bestemmelse i direktivet, som *forventes drøftet* på rådsmødet, indeholder en definition af menneskesmugling. Menneskesmugling defineres som hjælp, der ydes forsætligt, eller forsøg på at hjælpe en udlænding, der ikke er statsborger i en EU-medlemsstat eller i Norge eller Island, til at trænge ind eller rejse gennem en medlemsstats eller Norges eller Islands område og derved overtræde den på gældende stats lovgivning vedrørende udlændinges indrejse eller gennemrejse.

Bestemmelsen indeholder i modsætning til Schengen-konventionens artikel 27, stk. 1, ikke et krav om berigelsesforsæt i forbindelse med hjælp til ulovlig indrejse.

Baggrunden for ikke at fastsætte krav om berigelsesforsæt er at lette bevisbyrden for medlemsstaternes myndigheder i forbindelse med straffesager mod personer, der er tiltalt for menneskesmugling.

Direktivet pålægger medlemsstaterne at iværksætte passende sanktioner over for enhver, som med vinding for øje forsætligt hjælper eller forsøger at hjælpe en udlænding, der ikke er statsborger i en EU-medlemsstat eller i Norge eller Island, med at opholde sig på en medlemsstats eller Norges eller Islands område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges ophold.

Baggrunden for at fastsætte krav om berigelsesforsæt i forbindelse med hjælp til ulovligt ophold skal søges i ønsket om at holde nære slægtninge til den pågældende tredjelandstatsborger eller organisationer med et humanitært sigte uden for direktivets anvendelsesområde.

Der er endvidere indsat en såkaldt humanitær klausul i direktivet, der overlader det til medlemsstaterne at træffe beslutning om ikke at straffe overtrædelser af direktivet for så vidt angår hjælp til ulovlig indrejse og transit, hvis overtrædelserne er begrundet i et ønske om at yde humanitær hjælp til den pågældende tredjelandstatsborger.

•

Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

• **Europa-Parlamentet**

Udkastet til direktiv er forelagt for Europa-Parlamentet, der den 15. februar 2001 efter at have vedtaget en række ændringsforslag forkastede det franske initiativ.

Som de væsentligste af disse ændringsforslag kan anføres:

- Indføjelser af en ny bestemmelse, der gør det muligt at pålægge arbejdsgivere, der ulovligt beskæftiger udlændinge, administrative eller strafferetlige sanktioner.
- Fritagelse for sanktioner for fysiske og juridiske personer, der krænker direktivet i humanitært øjemed.
- Indførelse af en økonomisk udligningsordning mellem medlemsstaterne indbyrdes, således at de medlemsstater, der på grund af deres geografiske beliggenhed og beskaffenhed er særligt hårdt ramt af ulovlig indvandring, kompenseres økonomisk.

Forslaget til direktiv er ikke undergivet samarbejdsproceduren i TEF artikel 251, jf. TEF, afsnit IV, artikel 67, hvorfor Europa-Parlamentet alene høres over forslaget.

Europa-Parlamentets udtalelse vedrørende direktivforslaget har endnu ikke været undergivet behandling i rådsregi.

1. Nærhedsprincippet

Direktivet er et led i bekæmpelsen af ulovlig indvandring. Hensynet til gennemførelsen af ensartede regler i medlemsstaterne på dette område gør, at rent nationale tiltag må anses for utilstrækkelige. Forslaget findes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

2. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Hvis forslaget til direktivet vedtages, vil dette som følge af Danmarks forbehold over for samarbejdet i søjle 1 vedrørende retlige og indre anliggender ikke være bindende for Danmark, jf. Protokollen om Danmarks Stilling.

Det fremgår af forslagets præambel, at direktivet er en udbygning af Schengen-reglerne.

Såfremt Danmark ifølge artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder efter, at Rådet har vedtaget direktivforslaget, træffer afgørelse om at gennemføre direktivet i national lovgivning, vil det kræve følgende ændringer:

Bistand til ulovlig indrejse eller gennemrejse

Forslagets gennemførelse i dansk ret vil nødvendiggøre en ændring af udlændingelovens § 59, stk. 5, i relation til hjælp til ulovlig gennemrejse i Danmark med henblik på at indrejse ulovligt i en anden stat og hjælp til ulovlig indrejse i en anden stat fra Danmark.

Bistand til ulovligt ophold

For så vidt angår spørgsmålet om berigelsesforsæt i relation til hjælp til ulovligt ophold i Danmark skønnes direktivets gennemførelse i dansk ret ikke at ville medføre ændringer af udlændingelovens § 59, stk. 5, idet direktivet alene fastsætter minimumskrav til den nationale lovgivning, hvorfor det fortsat vil være muligt at straffe for hjælp til ulovligt ophold i Danmark i tilfælde, hvor de r ikke foreligger berigelsesforsæt.

Endvidere bemærkes, at såvel artikel 27, stk. 1, i Schengen-konventionen som direktivet pålægger medlemsstaterne at indføre passende sanktioner over for enhver, der bistår en tredjelandsstatsborger med at opholde sig ulovligt på en anden medlemsstats territorium. Det kan i den forbindelse muligvis overvejes at præcisere ordlyden i udlændingelovens § 59, stk. 5, således at det klart fremgår, at hjælp til ulovligt ophold i en anden stat ligeledes er omfattet af bestemmelsen.

For så vidt angår spørgsmålet om berigelsesforsæt i relation til hjælp til ulovligt ophold i en anden stat henvises til det ovenfor anførte vedrørende hjælp til ulovligt ophold i Danmark.

Efter udlændingelovens § 59, stk. 5, straffes forsætlig bistand til ulovlig indrejse og ophold i Danmark med bøde, hæfte eller fængsel i indtil to år.

På samme måde straffes den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i Danmark med henblik på herfra at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt, eller som for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt.

Efter straffelovens § 125 a straffes menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 5, under skærpende omstændigheder med fængsel i indtil fire år.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 125 a, at bestemmelsen alene forudsættes anvendt, når der foreligger berigelsesforsæt.

Forslagets eventuelle gennemførelse i dansk ret skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

3. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg

Sagen er tidligere blevet forelagt for Folketingets Rets- og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 30. november – den 1. december 2000 og rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 15. – 16. marts 2001.

Dagsordenspunkt 39): Resultattavle for gennemførelse af Amsterdam-traktatens bestemmelser om frihed, sikkerhed og retfærdighed

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1.

Indledning

På Det Europæiske Råds møde i Wien den 11. – 12. december 1998 blev det besluttet at afholde et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd under det finske formandskab med fokus på retlige og indre anliggender. Mødet fandt sted den 15. – 16. oktober 1999 i Tampere.

Kredsen af justits- og indenrigsministre havde på rådsmødet den 29. oktober 1999 lejlighed til en første drøftelse af, hvorledes de politiske retningslinier, der blev udstukket i Tampere, kan udmøntes i konkrete forslag.

Opfølgningen på Tampere er efterfølgende blevet drøftet såvel på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 2. december 1999 og på det uformelle ministermøde den 2. - 3. marts 2000.

Til brug for opfølgningen havde Kommissionen udarbejdet et udkast til "resultattavle", som blev fremlagt til godkendelse på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. marts 2000.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 30. november – 1. december 2000 *orienterede* Kommissionen om status på de fremskridt, der gøres i retning af oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. - 29. maj 2001 forventes Kommissionen tillige at orientere om den halvårslige ajourføring af resultattavlen.

•

Indhold

Resultattavlen indeholder i skematisk form en oversigt over de tiltag, som skal iværksættes for på baggrund af Amsterdamtraktaten, Wien-handlingsplanen og konklusionerne fra Tampere-mødet at virkeliggøre visionen om EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Resultattavlen, som *opdateres hvert halvår*, består af 5 kolonner:

- Målopfyldelse
- Opfølgning
- Ansvarlighed (for næste skridt i processen)
- Vedtagelsestermin
- Status

Kommissionen forventer tillige, at resultattavlen vil kunne fungere som et vigtigt instrument til skabelse af gennemsigtighed i beslutningsprocessen.

1. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Den reviderede udgave af "resultattavlen" har ikke været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet.

2. Nærhedsprincippet

Selve "resultattavlen" findes ikke at have betydning for nærhedsprincippet, men dette må tages i betragtning i forbindelse med udmøntningen af de enkelte forslag.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen skønnes hverken at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

4. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 29. oktober 1999, den 2. – 3. december 1999, den 27. marts 2000 og den 30. november – 1. december 2000.

Dagsordenspunkt 40): Rådets direktiv om harmonisering af de sanktioner, der pålægges transportvirksomheder, som befordrer tredjelandstatsborgere uden de nødvendige papirer ind på medlemsstaternes område*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1.

Indledning

Det franske formandskab har den 4. september 2000 fremsat et forslag til direktiv om harmonisering af de økonomiske sanktioner, der pålægges transportvirksomheder, som befordrer tredjelandstatsborgere uden de nødvendige papirer ind på medlemsstaternes område.

Direktivet er fremsat med hjemmel i afsnit IV, artikel 61, litra a, og artikel 63, stk. 3, litra b, i EF-traktaten og skal vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder efter vedtagelsen afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige deltagende medlemsstater.

Det fremgår af direktivforslagets præambel, at der er tale om et direktivforslag til udbygning af Schengen-reglerne.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 forventes forslaget drøftet med henblik på at opnå politisk enighed.

Forslaget skal endvidere drøftes på mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med Norge og Island.

• Indhold

Schengen-konventionens artikel 26 indeholder regler om transportøransvar.

Formålet med direktivforslaget er at tilnærme medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om transportøransvar ved at pålægge sanktioner til transportører, som unddrager sig deres pligt til at kontrollere, at tredjelandstatsborgere er i besiddelse af fornødne pas og visa, herunder opfylder betingelserne for indrejse i destinationsstaten, hvis medlemsstaternes område alene transiteres.

Direktivforslaget omfatter enhver fysisk eller juridisk person, som i erhvervsmæssigt øjemed befordrer personer ad luft-, sø- eller landvejen med undtagelse af lokal grænsetrafik.

Medlemsstaterne skal i deres nationale lovgivning fastsætte sanktioner overfor transportører, der befordrer tredjelandstatsborgere ind på medlemsstaternes område i strid med indrejsereglerne.

Af direktivforslaget fremgår det, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre, at de iværksatte sanktioner over for transportvirksomheder i medfør af Schengen-konventionens artikel 26, stk. 2 og 3, har en afskrækkende virkning, er effektive og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen.

Medlemsstaterne kan efter artikel 4, stk. 1, i relation til fastsættelsen af sanktionen over for transportøren vælge mellem følgende tre alternativer:

- *Maksimumsbeløbet for sanktionen udgør ikke under 5.000 EUR pr. person, der befordres.*

- *Minimumsbeløbet for sanktionen udgør ikke under 3.000 EUR pr. person, der befordres.*
- *Maksimumsbeløbet for sanktionen udgør en samlet sum på ikke under 500.000 EUR, uanset antallet af befordrede personer.*

Efter artikel 4, stk. 2, berører stk. 1 ikke medlemsstaternes forpligtelser i de tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger søger international beskyttelse.

Efter artikel 5 kan medlemsstaterne indføre andre former for sanktioner, såsom tilbageholdelse eller beslaglæggelse af køretøjet eller midlertidig suspension eller inddragelse af driftstilladelsen.

Det fremgår videre af artikel 7, at transportører skal have adgang til effektive retsmidler mod afgørelser truffet af medlemsstaterne om pålæggelse af sanktioner for at have befordret en tredjelandstatsborger ind på medlemsstaternes område i strid med indrejsereglerne.

Endelig fremgår det af præambelens tredje betragtning, at gennemførelsen af direktivet ikke anfægter medlemsstaternes forpligtelser efter Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.

1. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolicehøved, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

2. Europa-Parlamentet

Udkastet til direktiv er forelagt for Europa-Parlamentet, der den 13. marts 2001 har afgivet udtalelse vedrørende udkastet.

Europa-Parlamentet forkaster Frankrigs initiativ og opfordrer med stort flertal Frankrig til at trække initiativet tilbage.

Europa-Parlamentet opfordrer endvidere til, at der nås til enighed i Rådet og med Kommissionen om udformningen af en fællesskabsindvandringspolitik.

Forslaget til direktiv er ikke undergivet samarbejdsproceduren i TEF artikel 251, jf. TEF, afsnit IV, artikel 67, hvorfor Europa-Parlamentet alene høres over forslaget.

Europa-Parlamentets udtalelse vedrørende direktivforslaget har endnu ikke været undergivet behandling i rådsregi.

1.

Nærhedsprincippet

Der er tale om en tilnærmelse af medlemsstaternes nationale regler vedrørende transportøransvar som omhandlet i Schengen-konventionens artikel 26. Forslaget findes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Som anført under punkt 1 deltager Danmark ikke i den kommende vedtagelse af direktivforslaget, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Direktivet vil derfor ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet direktivet ikke får virkning her i landet.

Såfremt tilsvarende regler ønskes gennemført i dansk ret, skønnes det ikke at ville kræve lovændringer.

1.

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er tidligere blevet orienteret om sagen forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november – 1. december 2000.

Dagsordenspunkt 41): Orientering om ulovlig indvandring via det vestlige Balkan

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1.

Indledning

Den 17. januar 2001 afholdt Kommissionen et møde med eksperter fra medlemsstaterne. På mødet præsenterede Kommissionen en kortfattet analyse af situationen vedrørende ulovlig indvandring i hver af staterne på Balkan, en gennemgang af forskellige initiativer på området både i og uden for Den Europæiske Unions regi, Den Europæiske Unions muligheder for at finansiere kommende initiativer samt endelig en liste over henholdsvis kortsigtede og langsigtede forholdsregler, som Den Europæiske Union vil kunne tage med henblik på at bekæmpe den ulovlige indvandring via Balkan.

Kommissionen afholdt den 15. februar 2001 et nyt møde med *ad hoc* ekspertgruppen med henblik på at drøfte spørgsmål vedrørende implementeringen af de kortsigtede forholdsregler og spørgsmål vedrørende koordineringen af forskellige igangsatte initiativer i relation til "Balkan-ruten".

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15. – 16. marts 2001 *orienterede formandskabet* Det Blandede Udvalg på ministerniveau om de påtænkte forholdsregler i relation til bekæmpelse af ulovlig indvandring via Balkan, herunder spørgsmålet om koordinering af Den Europæiske Unions indsats.

Kommissionen har herefter den 20. marts og den 10. april 2001 afholdt møder med ad hoc ekspertgruppen vedrørende implementeringen af de påtænkte forholdsregler og koordineringen heraf med blandt andet de internationale organisationer, der allerede opererer i staterne på det vestlige Balkan.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 forventes formandskabet at orientere Det Blandede Udvalg på ministerniveau om forløbet af det siden rådsmødet i marts 2001 gennemførte arbejde i relation til staterne på det vestlige Balkan.

Endvidere forventes en orientering om resultaterne af ministertroikaens besøg i Beograd og Sarajevo ultimo marts 2001.

• Indhold

Ad hoc ekspertgruppen ledet af Kommissionen har anbefalet at koncentrere Den Europæiske Unions indsats til bekæmpelse af ulovlig indvandring fra Balkan om staterne på det vestlige Balkan, det vil sige Forbundsrepublikken Jugoslavien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, den tidligere Jugoslaviske republik Makedonien (FYROM) og Albanien.

Ekspertgruppen har peget på Bosnien-Hercegovinas porøse grænse til Forbundsrepublikken Jugoslavien og Bosnien-Hercegovinas og Forbundsrepublikken Jugoslaviens visumpolitik i forhold til statsborgere fra Iran, Tyrkiet og Kina som hovedårsager til den ulovlige indvandring til Vesteuropa og Den Europæiske Union via Balkan.

For at bremse den ulovlige indvandring foreslår ekspertgruppen, at der sættes ind på tre hovedområder i de ovennævnte stater på det vestlige Balkan, nemlig forbedring af grænsekontrollen, opbygning af asylsystemer og styring af indvandring samt indledning af en politisk dialog om løsning af disse problemer.

• Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

• Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres over initiativet, da der alene er tale om en orientering.

- **Nærhedsprincippet**

Formålet med initiativet er bekæmpelse af ulovlig indvandring og den hermed forbundne organiserede grænseoverskridende kriminalitet. Denne opgave kan på grund af sit omfang ikke løses tilfredsstillende af de enkelte medlemsstater, hvorfor initiativet skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Sagen skønnes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg**

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er tidligere blevet orienteret om sagen *forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 15. – 16. marts 2001*.

Dagsordenspunkt 42): Kollektiv evaluering: Reviderede landerapporter om Polen og Estland

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1.

Indledning

Rådet vedtog den 29. juni 1998 en fælles aktion om en mekanisme for kollektiv evaluering af kandidatlandenes iværksættelse, anvendelse og faktiske gennemførelse af EU's *acquis* på området for retlige og indre anliggender.

Den pågældende mekanisme er nærmere beskrevet i det aktuelle notat, der blev sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 1998.

Ekspertgruppen, der er nævnt i artikel 2 i den fælles aktion, blev nedsat den 10. juli 1998. Gruppen har til opgave at forberede og ajourføre kollektive evalueringer af kandidatlandene på området for retlige og indre anliggender. Ekspertgruppen afholder jævnlige møder.

Artikel 4 i den fælles aktion indeholder en bestemmelse, hvorefter Rådet skal orienteres om fremskridtene og resultaterne i forbindelse med de kollektive evalueringer.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. – 28. maj 1999 godkendte Rådet en rapport om fremskridtene og resultaterne i forbindelse med de kollektive evalueringer.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 4. oktober 1999 fik Rådet forelagt to landerapporter fra ekspertgruppen om kandidatlandene Estland og Polen. Rapporterne blev taget til efterretning.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. marts 2000 fik Rådet forelagt to landerapporter fra ekspertgruppen om kandidatlandene Tjekkiet og Ungarn. Rapporterne blev taget til efterretning.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 29. maj 2000 fik Rådet forelagt to foreløbige rapporter fra ekspertgruppen om kandidatlandene Slovenien og Cypern. Rapporterne blev taget til efterretning.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. september 2000 fik Rådet forelagt en foreløbig rapport fra ekspertgruppen om kandidatlandet Rumænien. Rapporten blev taget til efterretning.

På rådsmødet (telekommunikation) den 22. december 2000 fik Rådet forelagt foreløbige rapporter fra ekspertgruppen om kandidatlandene Letland, Litauen, Bulgarien og Slovakiet. Rapporterne blev taget til efterretning.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 vil Rådet få forelagt udkast til to reviderede rapporter om kandidatlandene Polen og Estland til orientering.

-

Indhold

Rapporterne indeholder information om og status på kandidatlandenes iværksættelse, anvendelse og faktiske gennemførelse af EU's *acquis* på området for retlige og indre anliggender opdelt i fem hovedområder; grænsekontrol, asyl, migration, politisamarbejdet og retligt samarbejde.

Rapporterne om Polen og Estland er reviderede rapporter i forhold til de tidligere for Rådet forelagte rapporter. Revisionen af rapporterne er et led i den løbende vurdering af, hvor langt kandidatlandene er kommet i deres tilpasning til EU-regelsættet på området for retlige og indre anliggender.

Af konklusionerne i rapporten om Polen fremgår blandt andet, at Polen endnu opretholder sær aftaler med alle dets nabolande om særlige rettigheder i forbindelse med grænsepassage. En vigtig del af grænsesikringssystemet mangler således, idet landets visumpolitik og visumpraksis ikke er i overensstemmelse med EU-kravene. Herudover fremgår det, at Polen bør gøre en større indsats i kampen mod illegal indvandring og illegal t arbejde, at Polens asyllovgivning endnu ikke er gennemført fuldt ud, samt at de relevante myndigheders ansatte skal uddannes til at anvende lovgivningen.

*Af konklusionerne i rapporten om Estland fremgår blandt andet, at landet med stor succes har formået at opfylde det formelle *acquis* vedrørende grænsesikkerhed, men at arbejdet med at gennemføre reglerne vanskeliggøres i væsentlig grad af mangel på økonomiske midler. Inden for asyllovgivningen ses der stadig at være mangler for så vidt angår fremskyndede procedurer, åbenbart grundløse ansø ;gninger, den suspensive effekt af appel, non-refoulement princippet og flygtninges ret til familiesammenføring.*

- **Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

- **Nærhedsprincippet**

Nærhedsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Sagen skønnes hverken at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg**

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret om sagen forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. – 28. maj 1999, den 4. oktober 1999, den 27. marts 2000, den 29. maj 2000, den 28. september 2000 og den 15. – 16. marts 2001.

Dagsordenspunkt 43): Rådets direktiv om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse (KOM (2000) 303 endelig)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

I.

Indledning

Kommissionen har den 23. juni 2000 fremsat forslag til Rådets direktiv om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger til fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af disse personer og følgerne heraf.

Kommissionens direktivforslag er fremsat med hjemmel i afsnit IV i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 63, nr. 2, litra a. Direktivet skal i henhold til Traktatens artikel 67, stk. 1, vedtages med enstemmighed efter høring i Europa-Parlamentet.

Forslaget blev præsenteret af Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 29. – 30. maj 2000.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 forventes forslaget vedtaget.

- **Indhold**

Direktivforslaget indeholder bestemmelser om procedurene for varighed, iværksættelse og ophør af den midlertidige beskyttelse. Endvidere reguleres medlemsstaternes forpligtelser over for de personer, der nyder midlertidig beskyttelse, herunder adgang til arbejde, passende bolig, lægehjælp samt skolegang, adgang til familiesammenføring og forpligtelser over for mindreårige uledsagede personer, der nyder midlertidig beskyttelse.

Direktivforslaget indeholder herudover bestemmelser vedrørende solidaritet medlemsstaterne imellem i forbindelse med modtagelse og fordeling af personer, der er berettiget til midlertidig beskyttelse. Desuden forudsættes det, at de foranstaltninger, der er omhandlet i direktivforslaget, kan støttes økonomisk gennem Den Europæiske Flygtningefond, som blev vedtaget på rådsmødet den 28. september 2000.

Endelig omhandler direktivforslaget fordrevne personers adgang til asylproceduren, forholdene omkring tilbagevenden og foranstaltninger efter den midlertidige beskyttelses ophør.

Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

Udvalgets medlemmer er blevet skriftligt hørt over forslaget. Høringssvarene fra organisationerne blev i forbindelse med fremsendelse af grundnotatet om direktivforslaget sendt til Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg henholdsvis den 10. og den 11. oktober 2000.

• Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet fremlagde den 13. marts 2001 sin udtalelse om Kommissionens direktivforslag. Europa-Parlamentet har vedtaget 35 ændringsforslag.

Europa-Parlamentet støtter hovedlinierne i Kommissionens forslag. En del af ændringsforslagene er således allerede som resultat af forhandlingerne indarbejdet i direktivforslaget, herunder at definitionen af midlertidig beskyttelse tillige omfatter personer, der har været omfattet af et evakueringsprogram.

Europa-Parlamentet har endvidere foreslået, at Europa-Parlamentet i videst muligt omfang inddrages i forbindelse med en beslutning om, at forholdene i hjemlandet er således, at de fordrevne personer kan vende tilbage. Europa-Parlamentet har desuden foreslået, at direktivet tilføjes en bestemmelse, hvorefter den medlemsstat, det har været udsat for en massetilstrømning til sit territorium, skal sikre de fordrevne personers umiddelbare behov for så ; vidt angår indkvartering, forplejning og lægehjælp, ligesom der skal ske en vurdering af de pågældendes situation, herunder baggrunden for deres flugt, når den første nødsituation er overstået. Det er endnu uafklaret, hvorvidt sidstnævnte ændringsforslag vil blive indarbejdet i Kommissionens direktivforslag.

• Nærhedsprincippet

Fællesskabets asyl- og flygtningepolitiske mål omfatter blandt andet fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne og konsekvenserne heraf (EF-traktatens artikel 63, nr. 2, litra b). Fællesskabet har således kompetence til at iværksætte foranstaltninger til at fremme dette mål.

Målet om at skabe en bedre balance mellem de forskellige medlemsstaters indsats vedrørende modtagelse af flygtninge og fordrevne kan blandt andet opnås ved, at der som foreslået på baggrund af et frivillighedsprincip træffes afgørelse om fysisk fordeling af de fordrevne mellem medlemsstaterne.

Forslaget skønnes i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

• Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Som anført under punkt 1 deltager Danmark ikke i en kommende vedtagelse af direktivforslaget, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark, jf. Protokollen om Danmarks Stilling.

Rådsdirektivet vil derfor ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Såfremt tilsvarende regler ønskes indført i Danmark, vil det kræve ændringer i udlændingelovgivningen.

De statsfinansielle konsekvenser i forbindelse hermed afhænger af omfanget af en eventuel beslutning om iværksættelse af midlertidig beskyttelse.

• Tidligere forelæggelser

Sagen blev forelagt for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg til orientering forud for *rådsmøderne* (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 29. – 30. maj 2000 og den 15. – 16. marts 2001.

Herudover er Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg tilsendt et grundnotat om forslaget henholdsvis den 10. og den 11. oktober 2000.

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg har endvidere den 24. april 2001 modtaget besvarelse af spørgsmål nr. 145 stillet af Folketingets Europaudvalg den 16. marts 2001 indeholdende en sammenligning af de væsentligste elementer i direktivet for minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse med regler ifølge dansk lovgivning.

Dagsordenspunkt 44): Rådets direktiv om ret til familiesammenføring (KOM (1999) 638 endelig og KOM (2000) 624 endelig)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1.

Indledning

Kommissionen har den 11. januar 2000 fremsat et forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring.

Kommissionens direktivforslag om ret til familiesammenføring er fremsat med hjemmel i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 63, nr. 3, litra a. Direktivet skal i henhold til traktatens artikel 67, stk. 1, vedtages med enstemmighed efter høring i Europa-Parlamentet.

Forslaget blev forud for den officielle fremsættelse præsenteret af Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 2. december 1999.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Sagen forventes drøftet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 med henblik på opnåelse af politisk enighed om enkelte af artiklerne i direktivforslaget.

• Indhold

Formålet med direktivforslaget om familiesammenføring er at etablere en ret til familiesammenføring for de tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt på en medlemsstats område, samt for de unionsborgere, der ikke udøver deres ret til fri bevægelighed. Målet er, at retten til familiesammenføring kan udøves efter fælles kriterier i alle medlemsstater.

Forslaget indeholder en fastlæggelse af, hvilke referencepersoner der kan opnå familiesammenføring, samt en angivelse af, hvilke familiemedlemmer der kan familiesammenføres.

Endvidere indeholder forslaget en opregning af de betingelser, der kan stilles for meddelelse af tilladelse til familiesammenføring. Medlemsstaterne kan således som udgangspunkt bl.a. stille krav om, at referencepersonen råder over en passende bolig, en sygeforsikring samt stabile og tilstrækkelige midler. Herudover kan medlemsstaterne som udgangspunkt kræve, at referencepersonen har haft lovligt ophold i medlemsstaten i en periode på op til *to* år, inden der kan meddeles familiesammenføring.

Endvidere indeholder direktivforslaget bestemmelser om procedurerne for indgivelse og behandling af en ansøgning om familiesammenføring, bestemmelser om medlemsstaternes adgang til at meddele afslag på ansøgningen eller inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse, hvis det konstateres, at tilladelsen er opnået *gennem falske eller misvisende oplysninger*, gennem forfalskning af dokumenter, *svig, ved anvendelse af andre ulovlige midler*, proformaægteskab, *proformasamliv* eller proformaadoption. Forslaget indeholder desuden bestemmelser om retsmidler i forbindelse med afslag på ansøgningen eller inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse.

Efter forslaget skal familiesammenførte ægtefæller, samlevende og børn, der er blevet myndige, senest efter fire års ophold, hvis den familiemæssige tilknytning stadig eksisterer, meddeles en selvstændig opholdstilladelse, således at de ikke længere er afhængige af referencepersonens opholdstilladelse.

Efter direktivforslaget skal de familiesammenførte familiemedlemmer have samme rettigheder som *referencepersonen* for så vidt angår retten til undervisning, lønnet beskæftigelse, selvstændig erhvervsvirksomhed, erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse og videre- og efteruddannelse.

• **Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

Udvalgets medlemmer er endvidere skriftligt blevet hørt over forslaget. Høringssvarene blev i forbindelse med fremsendelsen af grundnotatet om direktivforslaget fremsendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg den 3. april 2000.

• **Europa-Parlamentet**

Europa-Parlamentet fremlagde den 6. september 2000 sin udtalelse om Kommissionens direktivforslag.

Europa-Parlamentet støtter den generelle fremgangsmåde og hovedlinjerne i Kommissionens forslag, især indførelsen af en ret til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der allerede har ophold i medlemsstaterne. Europa-Parlamentet vedtog 17 ændringsforslag.

Kommissionen udarbejdede på baggrund af Europa-Parlamentets udtalelse et revideret forslag om ret til familiesammenføring, hvori Kommissionen har accepteret de fleste af Europa-Parlamentets ændringsforslag helt eller delvist, i visse tilfælde med forbehold af ændringer i ordlyden.

Det væsentligste ændringsforslag, Europa-Parlamentet har vedtaget, og som Kommissionen har taget højde for i sit reviderede forslag, sigter på en begrænsning af anvendelsesområdet, idet Europa-Parlamentet finder, at personer, der nyder subsidiær beskyttelse, bør udelukkes fra anvendelsesområdet. Europa-Parlamentet opfordrede samtidig til, at der hurtigt vedtages et forslag om modtagelse af disse personer og deres ophold.

• **Nærhedsprincippet**

Forslaget findes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Indførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed indebærer, at der skal vedtages fælles regler vedrørende indvandringspolitikken.

Det specifikke formål med Kommissionens forslag er at indføre en ret til familiesammenføring, som kan udøves efter fælles kriterier i alle medlemsstaterne, idet reglerne for indrejse og ophold for tredjelandstatsborgeres familiemedlemmer på nuværende tidspunkt varierer fra den ene medlemsstat til den anden.

Fastsættelsen af fælles kriterier vil kunne begrænse risikoen for, at tredjelandstatsborgere udelukkende vælger bestemmelsesland afhængigt af, hvor de gunstigste betingelser findes, og de fælles kriterier må således kunne begrænse bevægeligheden af personer mellem medlemsstaterne.

Det fremgår af direktivforslaget, at forslaget fastsætter en række rammeprincipper, mens det overlades til medlemsstaterne at vælge den form og de midler, der er mest hensigtsmæssige, når principperne skal gennemføres inden for de nationale retlige rammer og i den nationale kontekst.

• **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Hvis forslaget vedtages, vil direktivet som følge af Danmarks forbehold for samarbejdet om asyl og indvandring i søjle 1 ikke være bindende for Danmark.

Såfremt Danmark ved en parallel mellemstatslig aftale skulle beslutte at tilslutte sig direktivforslaget, vil gennemførelsen af parallelaftalen i dansk ret nødvendiggøre ændringer i udlændingeloven m.v.

En eventuel parallel mellemstatslig aftale og gennemførelsen heraf i dansk ret vil endvidere medføre visse statsfinansielle konsekvenser, som det dog på nuværende tidspunkt ikke er muligt at skønne endeligt over.

• **Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg**

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret om sagen forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 2. december 1999 og den 29. maj 2000.

Herudover er Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg den 3. april 2000 tilsendt et grundnotat om direktivforslaget.

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg har endvidere den 24. april 2001 modtaget besvarelse af spørgsmål nr. 143 stillet af Folketingets Europaudvalg den 16. marts 2001 indeholdende en sammenligning af de væsentligste elementer i direktivet for familiesammenføring med regler ifølge gældende dansk lovgivning.

Dagsordenspunkt 45): Rådets konklusioner om statistik

Nyt notat.

I.

Indledning

Forbedring af statistikudvekslingen mellem EU-landene vedrørende asyl- og indvandring er en af prioriteterne for det svenske EU-formandskab på området for retlige og indre anliggender.

Spørgsmålet har været drøftet i arbejdsgrupperne vedrørende udveksling af oplysninger om asyl og indvandring (CIREA og CIREFI), ligesom der har været foretaget en spørgeskemaundersøgelse med det formål at indhente medlemslandenes opfattelser af, hvorledes der kan opnås forbedringer.

Da der alene er tale om rådskonklusioner af politisk karakter, er de ikke omfattet af det danske forbehold over for samarbejdet i søjle et vedrørende retlige og indre anliggender.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 forventes forslaget til rådskonklusioner vedtaget.

• **Indhold**

Forslaget til konklusioner opfordrer Kommissionen til snarest at fremsætte et-forslag efter følgende principper og mål:

- Eurostats rolle som den centrale formidler af statistikker på asyl- og indvandringsområdet skal styrkes. Offentlighed skal tilstræbes i videst muligt omfang, idet der dog skal kunne gøres undtagelse fra dette princip af hensyn til beskyttelse af enkeltpersoner;
- Der skal udgives en årlig, offentlig tilgængelig statistikrapport indeholdende statistikker og analyser vedrørende asyl- og indvandringsdata;
- Statistikudvekslingshastigheden skal øges via elektronisk formidling af oplysningerne, og der skal regelmæssigt afholdes møder mellem Kommissionen og de ansvarlige nationale myndigheder til fremme af udvekslingen;
- Der skal afholdes et årligt ekspertmøde med henblik på udvikling og evaluering af statistiksamarbejdet i EU;
- Koordinationen og samarbejdet mellem Kommissionen de nationale myndigheder og internationale organisationer skal forbedres blandt andet gennem opbygning af netværk;
- Der skal udvikles en ny handlingsplan vedrørende statistik med det formål at tilpasse statistikudvekslingen på asyl- og indvandringsområdet yderligere i forhold til den fælles politik, som er under opbygning;
- Kommissionen opfordres til på et passende tidspunkt at overveje EU-regulering, der kan identificere unionens statistikbehov på dette område, og hvorledes dette behov kan imødekommes.

1. **Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

2. **Europa-Parlamentet**

Europa-Parlamentet skal ikke høres, da der er tale om rådskonklusioner af politisk karakter.

3. **Nærhedsprincippet**

Udveksling af oplysninger om asyl- og indvandringsområdet sker mest hensigtsmæssigt i EU-regi, og forslaget skønnes på den baggrund at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Forslaget til rådskonklusioner skønnes hverken at få lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

5. **Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg**

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er ikke tidligere blevet orienteret om sagen.

Dagsordenspunkt 46): Rådets konklusioner vedrørende kontrol af mindreårige ved medlemsstaternes ydre grænser

Nyt notat.

1.

Indledning

Rådets konklusioner vedrørende kontrol af mindreårige ved medlemsstaternes ydre grænser er udarbejdet på baggrund af et udkast fremsat den 18. april 2000 af det daværende portugisiske formandskab.

Det fremgår af betragtningerne til Rådets konklusioner, at udkastet er fremsat med henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere, hvori der opfordres til vedtagelsen af bestemmelser, der gør det muligt at uskadeliggøre organisationer, som er involveret i menneskesmugling, idet der skal lægges særlig vægt på kvinders og børns problemer.

Udkastet er endvidere fremsat på baggrund af den stigende uledsagede ungdomsturisme med henblik på at forhindre, at mindreårige forsvinder og adskilles fra deres forældre mod deres vilje, herunder ved bortførelse, salg og handel med børn.

Da der er tale om rådskonklusioner af politisk karakter, er de ikke omfattet af det danske forbehold over for samarbejdet i søjle 1 vedrørende retlige og indre anliggender.

Rådskonklusionerne forventes at blive vedtaget på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 som et a)-punkt.

• **Indhold**

Af den første konklusion fremgår det, at Rådet er enigt om at indlede drøftelser inden for Det Europæiske Fællesskab med henblik på at fastlægge egnede kontrolforanstaltninger, som medlemsstaternes grænsemyndigheder skal anvende ensartet over for mindreårige rejsende.

Den anden konklusion omhandler lettelse i udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes forskellige myndigheder med henblik på at fjerne eventuel tvivl om omstændighederne ved en mindreårigs rejse.

Af den tredje konklusion fremgår det, at Rådet lægger stor vægt på, at luftfartsselskaber og turistoperatører gøres bevidste om deres ansvar ved befording af uledsagede mindreårige.

Den fjerde og femte konklusion indeholder Rådets opfordring til henholdsvis at undersøge mulighederne for at udstede rejsedokumenter, der gør det muligt at fastslå dokumentindehaverens identitet, herunder oplysninger om slægtskab og forældremyndighed, og til at overveje, om det på længere sigt skal være et princip, at et rejsedokument kun vedrører en enkelt statsborger, så man undgår, at mindreårige indskrives i familiens pas.

- **Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

- **Europa-Parlamentet**

Europa-Parlamentet skal ikke høres, da der er tale om rådskonklusioner af politisk karakter.

- **Nærhedsprincippet**

Der er tale om konklusioner, der har til formål at tilskynde til at sikre ensartet kontrol af mindreårige, hvortil rent nationale tiltag må anses for utilstrækkelige. Rådskonklusionerne skønnes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Sagen skønnes hverken at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg**

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er ikke tidligere blevet orienteret om sagen.

Dagsordenspunkt 47): HLWG - statusrapport

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1.

Indledning

Rådet (almindelige anliggender) nedsatte den 7. december 1998 Arbejdsgruppen på Højt Niveau vedrørende Asyl og Indvandring (HLWG). Hensigten med nedsættelsen af arbejdsgruppen var at søge at formulere en samlet politik (tværsøjlesamarbejde) i form af handlingsplaner over for lande, hvorfra flest asylansøgere og indvandrere indrejser i EU.

Et væsentligt element i mandatet for arbejdsgruppen var at udarbejde en analyse af årsagerne til migration og flugt. På baggrund af analysen skulle der opstilles foranstaltninger rettet mod disse årsager. Det var således hensigten, at man - blandt andet ved at søge at forbedre levevilkårene, herunder menneskerettighedssituationen i hjemlandene - kunne medvirke til at begrænse antallet af personer, der ønsker at forlade disse lande. Indvidere skulle handlingsplanerne omfatte foranstaltninger på migrationsområdet især rettet mod ulovlig indvandring.

På rådsmødet (almindelige anliggender) den 11. oktober 1999 godkendte man fem handlingsplaner for landene Marokko, Somalia, Irak, Sri Lanka og Afghanistan. Planerne blev efterfølgende godkendt på det Europæiske Råds møde i Tampere. *En yderligere handlingsplan for Albanien og naboregionen blev godkendt på rådsmødet (almindelige anliggender) den 13. - 14. juni 2000.*

På Det Europæiske Råds møde i Nice den 7. - 9. december 2000 fremlagde HLWG en rapport over implementeringen af handlingsplanerne.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. - 29. maj 2001 vil formandskabet orientere om arbejdet med implementering af handlingsplanerne, således som dette har fundet sted under svensk formandskab.

Indhold

Formandskabets orientering vedrørende HLWG-arbejdet forventes at ville berøre bestræbelserne på at etablere partnerskaber med myndighederne i Albanien, Marokko og Sri Lanka vedrørende handlingsplanerne. I den forbindelse kan det forventes nævnt, at der er opnået enighed med Marokko om inden for rammerne af EU-Marokko associeringsaftalen at etablere en arbejdsgruppe om sociale spørgsmål, hvorunder forhandlingerne om HLWG-handlingsplanen vil skulle foregå.

Endvidere forventes det, at formandskabet vil orientere om et møde med Tyrkiet den 20. april 2001, hvor handlingsplanen for Irak blev drøftet.

Endelig forventes formandskabet at orientere om den budgetlinje på 10 millioner €, som er blevet etableret til implementering af HLWG-projekter og om betingelserne for anvendelse heraf.

- **Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

- **Nærhedsprincippet**

Der er tale om en fælles horisontal landepolitik for lande, hvorfra flest asylansøgere og indvandrere indrejser i Fællesskabet. Dette skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, henset til at man med de gennemførte foranstaltninger vil kunne nå mål, der ikke vil kunne nås med en bilateral indsats alene.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Der forudses ikke umiddelbart nogen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. I forbindelse med gennemførelsen af handlingsplanerne vil yderligere danske bidrag kunne komme på tale inden for de eksisterende rammer af den danske udviklingsbistand og humanitære bistand.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg**

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg er blevet orienteret om sagen forud for Rådsmøderne (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 3. – 4. december 1998, den 27. – 28. maj 1999, den 4. oktober 1999, den 27. marts 2000, den 29. maj 2000 og den 30. november 2000.

Europaudvalget er yderligere blevet orienteret forud for Rådsmøderne (almindelige anliggender) den 9. – 10. november 1998, den 7. – 8. december 1998, den 25. – 26. januar 1999, den 21. – 22. juni 1999, den 13. – 14. juni 2000, og sagen er forelagt til forhandlingsoplæg forud for Rådsmødet den 11. oktober 1999.

Dagsordenspunkt 48): Udkast til Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere (EFT 2001/S 243)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

I.

Indledning

Det franske formandskab har den 28. juni 2000 fremsat et forslag til direktiv om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere.

Formålet med direktivforslaget er at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse af en administrativ afgørelse om udsendelse, som er truffet af en kompetent myndighed i en medlemsstat, i det følgende benævnt "ophavsstaten", af en tredjelandsstatsborger, der befinder sig på en anden medlemsstats område, i det følgende benævnt "fuldbyrdesstaten". Direktivforslaget lægger op til et frivilligt (fakultativt) syst em, og medlemsstaterne forpligtes således ikke til at anerkende og fuldbyrde en anden medlemsstats afgørelser om udsendelse.

Direktivforslaget er fremsat med hjemmel i EF-traktatens artikel 63, nr. 3. Direktivet skal i henhold til traktatens artikel 67, stk. 1, vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling, der knytter sig til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder efter vedtagelsen afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige deltagende medlemsstater.

Det fremgår af direktivforslagets præambel, at der er tale om et direktivforslag til udbygning af Schengen-reglerne.

Under rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 30. november - 1. december 2000 blev der opnået politisk enighed om direktivforslaget i Det Blandede Udvalg.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 forventes forslaget til direktivforslag vedtaget som et a)-punkt.

Forslaget skal endvidere drøftes på mødet i Det Blandede Udvalg med Norge og Island på ministerniveau.

•

Indhold

Schengen-konventionens artikel 23 og 24 indeholder regler for udsendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold på Schengenlandenes område.

Efter artikel 1, stk. 1, i direktivforslaget har medlemsstaterne med forbehold for forpligtelserne i medfør af Schengen-konventionens artikel 23 mulighed for at anerkende og fuldbyrde en administrativ afgørelse om udsendelse truffet af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat i følgende tilfælde:

a) tredjelandsstatsborgeren er omfattet af en afgørelse om udsendelse, der er baseret på en alvorlig og konkret trussel mod den offentlige orden og nationale sikkerhed, og som er truffet i følgende tilfælde:

- når tredjelandsstatsborgeren af ophavsstaten er dømt for en lovovertrædelse, som straffes med mindst et års frihedsstraf.
- når der foreligger alvorlige grunde til at antage, at tredjelandsstatsborgeren har begået alvorlige strafbare handlinger, eller når der foreligger reelle indicier for, at han påtænker at begå sådanne handlinger på en medlemsstats område.

Såfremt den pågældende tredjelandsstatsborger er indehaver af en opholdstilladelse udstedt af fuldbyrdesstaten eller en anden medlemsstat, skal førstnævnte konsultere ophavsstaten og i givet fald den stat, der har udstedt tilladelsen med henblik på at foretage en konkret afvejning af, hvilke hensyn der vejer tungest. *En opholdstilladelse vil dog alene kunne inddrages, såfremt der er hjemmel hertil i national lovgivning i den stat, der har udstedt tilladelsen.*

b) tredjelandsstatsborgeren er omfattet af en afgørelse om udsendelse på grund af manglende overholdelse af de nationale bestemmelser om udlændinges indrejse eller ophold.

Afgørelser om udsendelse og foranstaltninger til fuldbyrdelse heraf skal *efter artikel 3, stk. 2* overholde Den Europæiske menneskerettighedskonvention samt andre relevante internationale aftaler.

Fuldbyrdelsen af en afgørelse om udsendelse skal *efter artikel 1, stk. 2* ske i overensstemmelse med fuldbyrdesstatens gældende lovgivning. Medlemsstaterne forpligtes således ikke til at gennemføre en afgørelse om udsendelse truffet af en anden medlemsstat på baggrund af omstændigheder, som ifølge national lovgivning ikke ville have medført udsendelse.

Anvendelsen af direktivet berører ikke bestemmelserne i Dublinkonventionen og de aftaler om tilbagetagelse, som medlemsstaterne har indgået indbyrdes.

Ophavsstatens og fuldbyrdesstatens myndigheder benytter alle hensigtsmæssige midler til at samarbejde om gennemførelsen af dette direktiv. Det er navnlig hensigten, at medlemsstaterne skal udveksle alle nødvendige dokumenter og oplysninger gennem de eksisterende informationskanaler.

Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med Schengen-konventionens artikel 24 indbyrdes udligne uligevægten i de udgifter, som måtte opstå som følge af anvendelsen af direktivet, hvis udsendelsen ikke kan ske for den pågældende tredjelandsstatsborgers egen regning. Med henblik på anvendelsen af direktivet vil Rådet på forslag af Kommissionen vedtage de relevante kriterier og nærmere bestemmelser for indbyrdes udligning af udgifter i relation til udsendelse af tredjelandsstatsborgere i henhold til direktivforslaget. De nærmere kriterier og bestemmelser vil også finde anvendelse på den indbyrdes fordeling af udgifter generelt i henhold til Schengen-konventionens artikel 24.

1. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

2. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet kom den 13. marts 2001 med en udtalelse vedrørende direktivforslaget.

Europa-Parlamentet forkaster direktivforslaget og opfordrer Frankrig til at tage sit initiativ tilbage. Europa-Parlamentet begrundede sin henstilling med, at EF-traktatens afsnit IV ikke indeholder den fornødne hjemmel til at vedtage retsakter om gensidig anerkendelse af afgørelser om udlændinge. Direktivforslaget er fremsat med hjemmel i EF-traktatens artikel 63, nr. 3, der ifølge Europa-Parlamentet alene indeholder hjemmel til at fastlægge fælles materielle udsendelsesvilkår, men ikke retsakter om gensidig anerkendelse af nationale afgørelser om udsendelse.

1.

Nærhedsprincippet

Medlemsstaterne fuldfører på nuværende tidspunkt selv de afgørelser om udsendelse, som er truffet af staternes respektive administrative myndigheder.

Behovet for at indføre en orden om gensidig anerkendelse af medlemsstaternes afgørelser om udsendelse skal ses som led i tilrettelæggelsen af en hensigtsmæssig fælles asyl- og indvandringspolitik, hvor Den Europæiske Unions område ikke må blive et tilflugtssted for personer, der er omfattet af en afgørelse om udsendelse truffet af en medlemsstat.

Det franske formandskab har i direktivforslaget som begrundelse for at indføre fællesskabsretlig regulering på området anført, at i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet vil målet med den påtænkte aktion bedre kunne opfyldes på fællesskabsplan end af medlemsstaterne selv.

Forslaget ses derfor at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Hvis forslaget til direktivet vedtages, vil dette som følge af Danmarks forbehold over for samarbejdet i søjle 1 vedrørende retlige og indre anliggender ikke være bindende for Danmark.

Det fremgår af forslagens præambel, at direktivet er en udbygning af Schengen-reglerne.

Såfremt Danmark ifølge Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder efter, at Rådet har vedtaget direktivforslaget, træffer afgørelse om at gennemføre direktivet i national lovgivning, vil det kræve en ændring af udlændingeloven, således at en administrativ afgørelse om udsendelse truffet af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat kan fuldbyrdes af myndighederne med ansvar for udsendelse i Danmark.

Sagen skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

4. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 30. november – 1. december 2000 til orientering.

Dagsordenspunkt 49): Rådets konklusioner om oprettelse af et netværk af nationale forbindelsesofficerer med ansvar for indvandring med henblik på bekæmpelse af ulovlige migrationsstrømme gennem det vestlige Balkan

Nyt notat.

1.

Indledning

Det svenske formandskab og Storbritannien har den 2. april 2001 fremsat det foreliggende udkast til Rådets konklusioner om oprettelse af et netværk af nationale forbindelsesofficerer med henblik på bekæmpelse af ulovlig indvandring til Den Europæiske Union gennem staterne på det vestlige Balkan.

Da der er tale om rådskonklusioner af politisk karakter, er de ikke omfattet af det danske forbehold over for samarbejdet i søjle 1 vedrørende retlige og indre anliggender.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 forventes udkastet til Rådets konklusioner vedtaget som a)-punkt.

• Indhold

I udkastet til Rådets konklusioner opfordres medlemsstaterne til inden den 30. juni 2001 at etablere et net af nuværende og endnu ikke udsendte forbindelsesofficerer i det vestlige Balkan og dets nærområder.

Begrundelsen for dette skridt er de voksende problemer i forbindelse med menneskesmugling og menneskehandel gennem det vestlige Balkan, der i vidt omfang er organiseret af kriminelle grupper.

Formålet med netværket er blandt andet at sikre en effektiv koordinering og samarbejde mellem medlemsstaterne og deres forbindelsesofficerer både før og efter udstationeringen, og initiativet skal ses som en opfølgning på den fælles aktion af 14. oktober 1996 vedrørende indførelse af en fælles referenceramme for medlemsstaternes initiativer med hensyn til forbindelsesofficerer og Rådets konklusioner fra rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 30. november – 1. december 2000 om at styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes forbindelsesofficerer i de lande og regioner, hvorfra de ulovlige indvandrere typisk stammer.

Det fremgår af bilag til rådskonklusionerne, at netværket bør omfatte relevante forbindelsesofficerer fra medlemsstaterne udstationeret i Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien og Montenegro), Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM), Grækenland, Italien, Østrig, Ungarn, Tyrkiet, Rumænien, Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Moldova.

Medlemsstaterne bør overveje at udsende forbindelsesofficerer med ansvar for indvandring, flyforbindelsesofficerer og forbindelsesofficerer, der beskæftiger sig med almindeligt politiarbejde og indvandringssager på mellemlange og langfristede missioner i de ovennævnte stater.

For så vidt angår kortfristede missioner anbefales det, at medlemsstaterne udsender dokumentrådgivere med henblik på undervisning og yder forudgående bistand til luftfartsselskaber i hjem- og transitlandene.

Herudover opfordres medlemsstaterne til at inddrage andre relevante forbindelsesofficerer, for eksempel på told- og militærområdet, ligesom de bør etablere tætte kontakter med andre organisationer, der arbejder i området, såsom medlemsstaternes militære styrker, FN-operationer og relevante tredjelande, herunder Schengen-staterne Island og Norge samt kandidatlandene.

er peges i rådskonklusionerne på det hensigtsmæssige i, at medlemsstaterne i det omfang, det er muligt, lader deres forbindelsesofficerer samarbejde og indsamle, lagre og formidle oplysninger efter ensartede administrative retningslinjer, herunder eventuelt dele faciliteter, samt at medlemsstaterne sikrer den fri strøm af oplysninger i henhold til medlemsstaternes nationale lovgivning.

Hver medlemsstat bør dække egne udgifter til personale og administration. Omkostninger til fælles udstyr, lokaler m.m. bør deles mellem de deltagende stater.

Det hensigtsmæssige i, at udveksling af oplysninger sker ad de bedst egnede kanaler, for eksempel CIREFF's ordning for tidlig varsling, Europol eller Interpol, understreges.

Medlemsstaterne opfordres tillige til at overveje at lade deres forbindelsesofficerer varetage en række rådgivende og kontaktetablerende opgaver i forhold til værtslandet samt til at lade forbindelsesofficererne samarbejde om udførelsen af deres opgaver.

- **Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

- **Europa-Parlamentet**

Europa-Parlamentet skal ikke høres da der er tale om rådskonklusioner af politisk karakter.

- **Nærhedsprincippet**

Rådets konklusioner er et led i bekæmpelsen af ulovlig indvandring. Hensynet til gennemførelsen af ensartede forholdsregler blandt medlemsstaterne på dette område gør, at rent nationale tiltag må anses for utilstrækkelige. Forslaget findes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Rådskonklusionerne har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Eventuel dansk deltagelse i netværket af forbindelsesofficerer skønnes at have statsfinansielle konsekvenser. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt nærmere at skønne over størrelsesordenen heraf, da denne vil bero på omfanget og karakteren af en eventuel dansk deltagelse.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg**

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er ikke tidligere blevet orienteret om sagen.

- **Indledning**

Initiativ fra Den Franske Republik med henblik på vedtagelse af Rådets forordning om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold blev fremsat den 23. maj 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, artikel 62, nr. 2, litra b), nr. ii), og artikel 63, nr. 3, litra a), og skal vedtages af Rådet med enstemighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag eller et initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Det fremgår af forordningsforslagets præambel, at der er tale om et forslag til udbygning af Schengen-reglerne.

Sagen skal drøftes på mødet i Det Blandede Udvalg med Norge og Island på ministerniveau.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. - 29. maj 2001 forventes forslaget til forordning vedtaget som a-punkt.

•

En person, der er indehaver af et nationalt visum til længerevarende ophold udstedt af en medlemsstat, kan med de gældende regler kun foretage en enkelt transitrejse gennem de øvrige medlemsstaters transitområde til den visumudstedende stats område.

Formålet med forslaget er at ligestille et nationalt visum til længerevarende ophold, der udstedes af visse medlemsstater med henblik på efterfølgende udstedelse af opholdstilladelse, med et ensartet visum til kortvarigt ophold, således at en person med et nationalt langtidvisum får samme ret til at indrejse i alle medlemsstater i de første tre måneder af visaets gyldighedsperiode.

For at kunne indrejse i de øvrige medlemsstater skal indehaveren af langtidvisaet som indehaver af et ensartet visum til kortvarigt ophold opfylde indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), c), d), og e), i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen. Det vil sige, at den pågældende skal være i besiddelse af gyldigt pas, skal kunne dokumentere opholdets formål, have de nødvendige midler til sit underhold både med hensyn til opholdet og til hjemrejsen til hjemlandet eller til gennemrejse til et tredjeland, den pågældende må ikke være indberettet til SIS som uønsket, og han/hun må ikke udgøre en trussel for den offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

Forordningsforslaget vil ændre Schengen-konventionens artikel 18 og de fælles konsulære instruksers punkt 2.2.

Når forordningen er vedtaget, træder den i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

•

Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandrings Samarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandrings Samarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

• Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet afgav den 18. januar 2001 udtalelse om forordningsforslaget, hvori Parlamentet blandt andet gav udtryk for, at man burde have valgt et andet hjemmelsgrundlag.

Parlamentet foreslår i udtalelsen, at forordningen som hjemmel i stedet bør henvise til EF-traktatens artikel 62, nr. 3, der vedrører de betingelser, på hvilke tredjelandsstatsborgere frit kan rejse inden for medlemsstaternes område i højst tre måneder. Parlamentet finder, at dette hjemmelsgrundlag er i bedre overensstemmelse med det egentlige formål med det franske initiativ, nemlig at gøre det lettere for indehavere af et nationalt visum til længerevarende ophold, som endnu ikke har nogen opholdstilladelse, at rejse inden for medlemsstaternes område i højst tre måneder.

• Nærhedsprincippet

Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet en ensartethed i retten til at rejse i medlemsstaterne med et langtidsvisum udstedt med henblik på opholdstilladelse ikke ville kunne opnås uden fællesskabsregler.

• Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget til rådsafgørelse har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen.

Ved en eventuel tilknytning til forordningen på mellemstatsligt grundlag, vil forordningens gennemførelse i dansk ret kræve ændringer i udlændingelovgivningen.

Der vil således skulle ændres i lov nr. 410 af 10. juni 1997 (Lov om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.)), § 2b, stk. 3, 1. pkt., der omhandler udlændinges ret til at gennemrejse Danmark, hvis de er i besiddelse af et visum med gyldighed begrænset til et andet Schengenland.

Med lovændringen skal der skabes hjemmel til, at en udlænding med et visum udstedt af et andet Schengenland med henblik på opholdstilladelse i dette land vil kunne opholde sig i Danmark i en periode på op til tre måneder regnet fra tidspunktet for udlændinges indrejse i Schengen-området.

En eventuel gennemførelse i dansk ret skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

• Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg har den 1. marts 2001 forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 15. – 16. marts 2001 modtaget aktuelt notat.

Dagsordenspunkt 51): Rådets konklusioner om det lokale konsulære samarbejde

Nyt notat.

1.

Indledning

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere i oktober 1999 blev det understreget, at der er et behov for at videreudvikle den fælles, aktive politik vedrørende visa og falske dokumenter blandt andet i form af et tættere samarbejde mellem EU-landenes konsulære repræsentationer i tredjelande.

Som opfølgning på Tampere-konklusionerne fremlagde det franske formandskab i december 2000 en status over det lokale konsulære samarbejde. Heraf fremgik, at medlemsstaternes konsulære repræsentationer på en række områder fortolker eller anvender Schengen-konventionen og de fælles konsulære instrukser på forskellig måde.

Da der er tale om rådskonklusioner af politisk karakter, er de ikke omfattet af det danske forbehold over for samarbejdet i søjle et vedrørende retlige og indre anliggender.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 forventes udkast til rådskonklusioner om det lokale konsulære samarbejde vedtaget som a)-punkt.

Sagen skal endvidere drøftes på mødet i Det Blandede Udvalg med Norge og Island på ministerniveau.

• Indhold

Udkastet til rådskonklusioner tager sigte på at opnå en ensartet fortolkning og anvendelse af Schengen-konventionen og de fælles konsulære instrukser med henblik på at skabe større klarhed for visumansøgere og på at undgå "visum-shopping".

- Deltagelse i lokale samråd

Samarbejdet mellem medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer på lokalt plan styrkes via jævnlige møder. Til disse møder bør også Kommissionen inviteres samt regelmæssigt de kandidatlande, der har indledt tiltrædelsesforhandlinger. Endelig bør med passende mellemrum inviteres repræsentanter for tredjelande, hvis der er lokale forhold eller en speciel viden, der taler for dette.

- Stempel af den type, der foreskrives i de fælles konsulære instrukser

Repræsentationernes anvendelse af et stempel i forbindelse med indgivelse af en visumansøgning skal i højere grad gøres ensartet, hvorfor det bør fremhæves, at repræsentationerne skal anvende stemplet på den måde, der er angivet i de fælles konsulære instrukser, og man bør sikre sig, at alt personale, der beskæftiger sig med visumansøgninger, er orienteret om, at et stempel, der er påstemplet af en anden repræsentation, ikke automatisk medfører, at ansøgningen skal afslås.

Endvidere bør medlemsstaternes repræsentationer blandt andet anbefales at lade fremstille et stempel med ensartet udseende, kun at placere stemplet på den første brugbare side i passet, kun at stemple pas på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen og at forklare tredjelandes repræsentationer og offentligheden, at stemplet ikke har juridisk betydning.

- Samarbejde med rejsebureauer

Medlemsstaternes repræsentationer bør anmodes om inden for rammerne af det lokale samarbejde til at udveksle oplysninger om rejsebureauer og endvidere om muligt at udvise en ensartet adfærd over for de lokale rejsebureauer.

- Visa med begrænset territorial gyldighed

Medlemsstaternes repræsentationer bør anmodes om kun at udstede visa med begrænset territorial gyldighed i de strengt regulerede undtagelsestilfælde, der følger af Schengen-konventionen og de fælles konsulære instrukser, at underrette de øvrige kontraherende parter under overholdelse af de tidsfrister, der er angivet i retsreglerne, og hver måned at udveksle statistikker over de visa med begrænset territorial gyldighed, der er udstedt i løbet af den foregående måned.

- Anerkendelse af rejsedokumenter og behandling af ansøgninger fra ansøgere, der ikke har fast bopæl på stedet, eller som er på gennemrejse

Medlemsstaternes repræsentationer bør anmodes om at være opmærksomme på Schengen-reglernes liste over dokumenter, der kan forsynes med Schengen-visum ved vurderingen af, om et dokument kan accepteres eller ikke, og man bør inden for rammerne af det lokale samarbejde tilstræbe en ensartet praksis eller søge at nå frem til en så ensartet adfærd som mulig.

1. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

2. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres, da der er tale om rådskonklusioner af politisk karakter.

3. Nærhedsprincippet

Samarbejdet mellem de lokale konsulære repræsentationer styrkes med henblik på opnåelse af større ensartethed i behandlingen af visumansøgninger, hvis man på politisk niveau i rådsregi bliver enige om et sæt forholdsregler.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

5. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 52): Henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med SAR Hong Kong og SAR Macao om en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Hong Kong og Macao om tilbagetagelse*

Nyt notat.

1.

Indledning

Forordning nr. 539 til fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen), blev vedtaget under rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 15. – 16. marts 2001. Forordningen trådte i kraft den 10. april 2001.

Folkerepublikken Kinas særlige administrative regioner Hong Kong og Macao (i det følgende Hong Kong og Macao) er opført på visumforordningens liste over tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for visum. Visumfritagelsen finder kun anvendelse på indehavere af pas udstedt af myndighederne i Hong Kong og Macao.

I forbindelse hermed blev Kommissionen opfordret til så snart som muligt at udarbejde en henstilling til Rådet med henblik på at træffe afgørelse om at bemyndige Kommissionen til at føre forhandlinger med Hong Kong og Macao om aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og regionerne om tilbagetagelse.

Det følger af artikel 63, nr. 3, litra b) i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten), at Rådet inden fem år efter Amsterdamtraktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 skal træffe afgørelse om foranstaltninger vedrørende ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder repatriering af personer med ulovligt ophold.

Fællesskabet har således kompetence til at indgå aftaler med tredjelande om tilbagetagelse.

Kommissionen har på baggrund heraf fremsat henstillinger til Rådet med henblik på, at Rådet træffer afgørelse om at bemyndige Kommissionen til at føre forhandlinger med Hong Kong og Macao om tilbagetagelesaftaler (i det følgende benævnt forhandlingsmandater).

Udkast til forhandlingsmandaterne er fremsat med hjemmel i EF-traktatens artikel 63, nr. 3, litra b).

Efter Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i Traktaten om det Europæiske Fællesskab. Såfremt forhandlingsmandaterne vedtages, vil de ikke være bindende for Danmark.

Forhandlingsmandaterne er sat på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. maj 2001 med henblik på vedtagelse som et a)-punkt.

• Indhold

Formålet med forhandlingsmandaterne er at indgå aftaler om tilbagetagelse med Hong Kong og Macao, der indeholder klare og utvetydige bestemmelser, som sikrer hurtige og effektive procedurer til identifikation og udsendelse af personer med ulovlig indrejse i eller ophold på den anden aftaleparts område.

Forhandlingsmandaterne indeholder en beskrivelse af den retlige og politiske baggrund for Kommissionens henstillinger, mandaternes retsgrundlag, og en henstilling til Rådet om at bemyndige Kommissionen til at forhandle med regionerne om tilbagetagelesaftaler i overensstemmelse med forhandlingsmandatet og i samråd med et særligt udvalg, som Rådet nedsætter til at bistå Kommissionen med denne opgave.

Forhandlingsmandaterne svarer indholdsmæssigt til Kommissionens forhandlingsmandater vedrørende Marokko, Pakistan, Sri Lanka og Rusland, der blev forelagt for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 29. maj 2000.

Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

- **Nærhedsprincippet**

Udkast til forhandlingsmandaterne findes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

- **Lovgivnings- og statsfinansielle konsekvenser**

Udkastet til forhandlingsmandater har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg**

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg.

Kommissionens forhandlingsmandater vedrørende Marokko, Pakistan, Sri Lanka og Rusland blev forelagt for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 29. maj 2000. De nævnte forhandlingsmandater blev vedtaget under rådsmødet (almindelige anliggender) den 18. september 2000. De fire forhandlingsmandater for Marokko, Pakistan, Sri Lanka og Rusland har et indhold, der i vid udstrækning svarer til indholdet af de foreliggende forhandlingsmandater for Hong Kong og Macao.

Dagsordenspunkt 53:) Rådets forordning om ajourføring af annek 5, 6 og 13 i de fælles konsulære instrukser

Et supplerende aktuelt notat følger, når forordningen er udarbejdet og fremsendt til medlemsstaterne.

Dagsordenspunkt 54): Etablering af et EUROBALTIC program for civilbeskyttelsessamarbejde i Østersø- og Barentsregionen inden for rammerne af handlingsplanen for den Nordlige Dimension

Nyt notat.

1.

Indledning og indhold

Rådets forslag til beslutning om etablering af et Euro-baltic program for civilbeskyttelsessamarbejde i Østersø- og Barentsregionen skal ses i lyset af, at Det Europæiske Råd i Feira vedtog i juni 2000 en handlingsplan for den nordlige dimension.

Handlingsplanen for den nordlige dimension har til formål i perioden 2000-2003 at skabe værditilvækst gennem øget koordination og komplementaritet i EU's og medlemsstaternes programmer og øget samarbejde mellem landene i Nordeuropa, herunder øget samarbejde og koordination på civilbeskyttelsesområdet.

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedtog den 26. februar 2001 en resolution om styrkelse af Den Europæiske Unions kapacitet inden for civilbeskyttelse, hvori Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at undersøge, hvordan der i lighed med Euro-Middelhavsstrategien om civilbeskyttelse kan indføres et Euro-baltic samarbejde inden for civilbeskyttelse i Østersø- og Barentsregionen.

Med henvisning til resolutionen har Rådets arbejdsgruppe for civilbeskyttelse anbefalet til arbejdsgruppen vedrørende Østeuropa og Centralasien, der bl.a. er ansvarlig for handlingsplanen for den nordlige dimension, at udarbejdelsen af et Euro-baltic program for civilbeskyttelsessamarbejde i Østersø- og Barentsregionen skal prioriteres som led i handlingsplanen for den nordlige dimension.

Indholdet af Euro-baltic programmet er endnu ikke nærmere beskrevet, men programmet forventes overordnet at skulle være et pilotprojekt, der tilvejebringer rammerne for et udbygget regionalt og grænseoverskridende samarbejde inden for civilbeskyttelsesområdet.

Forslaget forventes vedtaget på rådsmødet (retlige og indre anliggender og civilbeskyttelse) den 28. - 29. maj 2001 som a)-punkt.

- **Høring**

Høring vil blive foretaget, når der foreligger et udkast til et Euro-baltic program.

- **Nærhedsprincippet**

Forslaget om etablering af et Euro-baltic program inden for civilbeskyttelse er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da programmet har til formål, at medlemsstaterne i fællesskab skal arbejde for en styrkelse og effektivisering af civilbeskyttelsesindsatsen i Østersø- og Barentsregionen, og fordi et sådan formål bedst sikres ved samarbejde på fællesskabsplan.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Forslaget forventes ikke at indebære lovgivningsmæssige konsekvenser. For øjeblikket kan de eventuelle statsfinansielle konsekvenser ikke oplyses.

- **Tidligere forelæggelser**

Forslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Kommunal- og Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 55): Rådets beslutning om fastlæggelse af en fællesskabsordning for koordinering af civilbeskyttelsesindsatsen i katastrofetilfælde (KOM (2000) 593 endelig)

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Indledning

Kommissionen har den 27. september 2000 fremsat et forslag til Rådets beslutning om fastlæggelse af en fællesskabsordning for koordinering af civilbeskyttelsesindsatsen i katastrofetilfælde.

Forslaget er foranlediget af en række naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer og miljøulykker, der i den seneste tid har forårsaget alvorlige skader i en række medlemsstater og nabolande. Erfaringerne fra disse alvorlige katastrofer har udløst nogle opfordringer til øjeblikkelig forbedring af civilbeskyttelsesindsatsen på fællesskabsplan. Europa-Parlamentet har ligeledes vedtaget en række beslutninger, hvor det opfordrer Kommissionen til at iværksætte sådanne tiltag.

Forslaget er fremsat med hjemmel i EF-traktatens artikel 308 og Euratom-traktatens artikel 203. Forslaget skal vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget supplerer det igangværende fællesskabshandlingsprogram inden for civilbeskyttelse (2000-2004).

Forslaget blev præsenteret af Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggende samt civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000.

Forslaget forventes debatteret på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. - 29. maj 2001. Der kan kun blive tale om politisk enighed om forslaget på mødet, idet man afventer Europa-Parlamentets udtalelse, der forventes at foreligge i juni 2001.

Indhold

Formålet med forslaget er at forbedre koordineringen af indgrebene i tilfælde af naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer og miljøulykker, herunder større havforureningsulykker.

Kommissionens forslag indebærer en ordning, der primært skal bestå i at bestemme de ressourcer, der er til rådighed for en koordineret indsats i nødsituationer, at udarbejde et uddannelsesprogram, at opstille vurderings- og koordineringshold og at oprette et varslingsystem. Varslingsystemet vil medføre, at et medlemsland i tilfælde af en alvorlig ulykke med et grænseoverskridende eller muligt grænseoverskridende indhold skal kontakte de øvrige medlemsstater, der måtte blive berørt, ligesom Kommissionen skal kontaktes, for at denne kan informere de andre medlemsstater og mobilisere de ansvarlige tjenestegrene. *Denne underretning skal dog ikke foretages, hvis man allerede har foretaget underretning i henhold til eksisterende bilaterale eller internationale aftaler m.v.*

Forslaget indebærer endvidere, at medlemslandene på forhånd skal udpege et indsatshold, der står til rådighed med kort varsel, og at der skal udarbejdes et uddannelsesprogram for indsatsholdene og vurderings- og koordineringsholdene. Samtidig skal der være mulighed for øjeblikkeligt at mobilisere mindre vurderings- og koordineringshold.

I tilfælde af en nødsituation i Fællesskabet vil en medlemsstat efter nærmere angivne retningslinier kunne anmode om assistance gennem Kommissionen eller direkte hos andre medlemsstater. En tilsvarende procedure vil kunne anvendes ved indsatser uden for Fællesskabet, herunder som led i den civile krisestyring.

Den enkelte medlemsstat afgør i hver enkelt tilfælde suverænt, hvorvidt medlemsstaten kan tilbyde assistance.

Gældende dansk ret

Området er reguleret af beredskabsloven.

Loven giver indenrigsministeren hjemmel til at bestemme, at redningsberedskabet skal indsættes i udlandet i fredstid i tilfælde af katastrofer, der medfører alvorlig skade på eller udgør en overhængende fare for personer, ejendom eller miljøet.

Høring

Forslaget har været i høring hos: Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Udenrigsministeriet, Beredskabsstyrelsen, Københavns Brandvæsen, Beredskab Storkøbenhavn, Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, Kommunernes Landsforening, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Hovedorganisationen af Beredskabsofficerer i Danmark og Beredskabs-Forbundet, der alle har udtalt sig positivt om forslaget.

Europa-Parlamentet

Sagen forventes forelagt Europa-Parlamentet til høring ugen inden rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) 28. - 29. maj 2001. Europa-Parlamentets udtalelse forventes at foreligge i juni 2001.

Nærhedsprincippet

Forslaget har til formål at styrke og effektivisere Den Europæiske Unions og medlemsstaternes samlede kapacitet med hensyn til civilbeskyttelse, og et sådan formål sikres bedst ved samarbejde på fællesskabsplan.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes ikke at indebære lovgivningsmæssige konsekvenser. For øjeblikket kan de eventuelle statsfinansielle konsekvenser ikke oplyses.

Tidligere forelæggelser

Sagen blev forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000 forelagt for Folketingets Kommunaludvalg og Folketingets Europaudvalg til orientering.